

In memoriam Kovács Dezső

Ötven éve ismerkedtem meg Dezsővel, de mintha most lett volna.

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete 1972-ben újult meg, és keretében létrejött a Műszaki Könyvtáros Szekció is. Dezső a szekció alapító tagjai között munkálkodott és én is bekapcsolódtam a szekció munkájába. Az MKE ebben az évben elnökséget is választott, Dezső lett a főtitkár.

Hamarosan egyre több közös feladatunk volt, nemcsak az egyesületben, hanem az intézményeink közötti kapcsolatban is. Dezső az ÉTK-ban én az Agroinformban dolgoztam. Az építkezés, újjáteremtés időszaka volt az egyesületben is.

A kapcsolatunk igazán akkor fűződött szorosabbra, amikor 1982-ben a Magyar Könyvtárosok Egyesülete megválasztott elnöknek, Dezső már a negyedik ciklusban továbbra is a főtitkári feladatokra kapott megbízást. Nagyon sok feladat hárult ránk, az egyesület egyre gyarapodott, újabb szekciók jöttek létre, a tagság létszáma növekedett. Különösen megszorodtak a külföldi szakmai kapcsolatok, egyre több szakmai egyesülettel kötöttünk együttműködési megállapodást. A hazai rendezvényeink is egyre több résztvevővel zajlottak és ez bizony sok energiát igényelt.

Dezső a rendezvények szervezésében sokat vállalt és sokat bírt. Természetesen ezek a munkák nemcsak a sok tennivalót, szervezést jelentették, hanem a konfliktusok özönét is. Sok kívánságot, elképzelést, akaratot kellett összhangba hozni. Dezsőnek istenáldotta természete volt, könnyen le tudta csillapítani az ellentéteket, megtalálni a megoldást, hogy mindenki elégedett legyen. Nagyon jó kapcsolatot tudott tartani a külföldi kollégákkal is, nemcsak a hazaiak kedvelték. Sok külföldi kollégát fogadtunk a vándorgyűléseken és Dezső nagyszerűen tudott foglalkozni a vendégekkel.

Sok nagyszabású munkát végeztünk ebben az időszakban az egyesület szakmai fejlődésének érdekében. Kettőnk között természetesen voltak egy-egy kérdésben eltérő vélemények, de soha nem kibékíthetetlenül, mindig meg tudtunk egyezni, harag soha nem volt közöttünk.

Azután sem szakadt meg a kapcsolat, amikor Dezső 1984-ben már nem vállalta tovább a főtitkári feladatot. Továbbra is jóbarátokként tartottuk a kapcsolatot. Akkor, amikor már más tevékenységgel voltunk elfoglalva mind a ketten, több közös munkában együttműködtünk.

Három éve, amikor a Publika Magyar Könyvtári Körnek kerekasztal-beszélgetést szerveztem, meghívtam Dezsőt is. Ott köszöntöttük őt, a nyolcvanadik születésnapja alkalmából. Meglepett és meghatott volt. Így emlékezem rá.

Isten veled Dezső!

Billédi Ferencné Ibolya

Publika Magyar Könyvtári Kör